

Oi kallis Suomenmaa

Heikki Klemetti
sov. Hannele Solala

T. 8

1.Oi kal - lis Suo - men - maa, sun kos - ki - e - si kuo - hu - ja, hon - ki - e - si
3.Oi Suo - mi syn - nyin - maa, suo hel - ma - has sun poi - ka - si on - nel - lis - na

B.

T. 8

hu - mi - naa suo mun kuun - nel - la, kun - nes het - ki läh - tö - ni lyö! Ei
nu - kah - taa, kun hän hen - ken - sä hal - van sul - le an - ta - nut on! Ei

B.

T. 14 8

tois - ta ar - maam - paa voi maa - il - mas - ta löy - tää kuin tä - mä köy - hä ko - ti -
muu - ta kun - ni - aa kuin kuul - la kum - mul - tan - sa sun kuu - si - e - si kuis - ki -

B.

T. 29 8

maa, jon - ka kau - niiks on kas - va - tel - lut taat - to - jem - me työ.
naa, kun sä kät - ke - nyt o - let hä - net vii - me le - po - hon.

B.

Fine

25
8

T. 2.Kor - pees rai - vi-o, kul - ta - vai - ni-o raa - tain luo - da nyt

B.

raa - taa

31
8

T. mei - dän vuo - ro on. Sul - le tah - dom-me suo - da kaik-kem-me,

B.

37
8

T. puo - les - tas seis - tä saak - ka kuo - lo - hon

B.

D.C. al Fine

puo - les - tas

Veteraanin iltahuuto

K.H.

Kalervo Hämäläinen
sov. Hannele Solala

1. Ran - nal - le him - me-än lah - den au - rin-ko las - ke-nut on.
2. Hym - ni soi hol - vis-sa hil - jaa, tum - ma-na kai - puu-ta soi.
3. Lai - neis-sa Laa - to-kan mah - ti, kah - li - ta ken - kään ei voi.

1. Ran - nal - le him - me-än lah - den au - rin-ko las - ke-nut on.
2. Hym - ni soi hol - vis-sa hil - jaa, tum - ma-na kai - puu-ta soi.
3. Lai - neis-sa Laa - to-kan mah - ti, kah - li - ta ken - kään ei voi.

Kut - su jo soi il - ta - huu - don, taak - ka jo las - ket-tu on.
Ai - ka on kor - jan-nut vil - jaa, sar - ka jo kyn - net-ty on.
Vel - jet sen ran - to - ja vah - ti, kon - sa on koit - ta-va koi.

Kut - su jo soi il - ta - huu - don, taak - ka jo las - ket-tu on.
Ai - ka on kor - jan-nut vil - jaa, sar - ka jo kyn - net-ty on.
Vel - jet sen ran - to - ja vah - ti, kon - sa on koit - ta-va koi.

Taat - to - a muis - ta sa sil - loin, as - kel jo uu - pu-nut on,
Am - moinme mars - sim-me kah - den, tul - ta löi tai - vas ja maa.
Yl - vää-nä Kar - ja-lan hei - mo tus - kan-sa kan - ta-nut on.

Taat - to - a muis - ta sa sil - loin, as - kel jo uu - pu-nut on,
Am - moinme mars - sim-me kah - den, tul - ta löi tai - vas ja maa.
Yl - vää-nä Kar - ja-lan hei - mo tus - kan - sa kan - ta-nut on.

8
lap - set ja las - tem-me lap - set, tei - dän nyt vuo - ron-ne on.
Ran - noil-ta Ää - ni - sen lah - den, kel - le nyt ker - to - a saa.
Maa - äi - ti suo - jaan-sa sul - kee, var - ti - ja pois - sa jo on.

8
Hoi-vat - kaa, koh-ta pois - sa on vel - jet, muis-ta - kaa
Hoi-vat - kaa, vel - jet, pois - sa on, muis-ta -

8
heiHe kal - lis ol maa. Ker-to - kaa las-ten - lap - sil-le lau -
kaa, heiHe kal - lis ol maa. Kal-lis maa. Ker-to - kaa las-ten - lap - sil-le lau -

8
luin, him-me - tä ei muis - tot kos - kaan saa!
luin, ker - to - kaa, him-me - tä ei muis-tot kos-kaan ei kos-kaan saa!

HILJAINEN TIENOO

UKRAINALAINEN KANSANLAULU
SOV. A. S.

1. Hiljai-nen tie-noo, hä-myi-nen maa, kul-taa sen yl - le kuu heijas - taa.

Yk-sin taas kul-jen, miet-tei-siin jään, mil-loin mä jäl-leen ko-ti - ni nään.

2. Kotiini kauas kaipuuni saa,
tähtinen taivas tien viitoittaa.
Rukoillen käännyn puoleesi sun,
johdathan Herra, kotiini mun.

Laulu Suomelle

Lasse Heikkilä
sov. Hannele Solala

Mik-si Suo - mi o - let le - vo - ton? Vie-lä tur - va Ju-ma-las-sa
Vie-lä kuk - kii ko - ko tä - mä maa. Vie-lä kiit - tää kan-sa Ju-ma -
Nou-se sal - koon lip - pu val - koi - nen. Piir-rä pil - viin ris - ti si - ni -

Mik-si Suo - mi o - let le - vo-ton? Vie-lä tur - va
Vie-lä kuk - kii ko - ko tä - mä maa. Vie-lä kiit - tää
Nou-se sal - koon lip - pu val - koi-nen. Piir-rä pil - viin

on. Vaik-ka sam - muis täh-det, ä - lä pel - kää, Ju - ma - la ei
laa. Vie - lä vei - saa väs - tä - räk - ki ker - ran kun - ni - ak - si
nen. Se on kal - lein aar - re i - sän - maam - me, merk - ki Ku - nin -

Ju - ma - las - sa on. Vaik-ka sam - muis täh-det, ä - lä pel - kää, Ju - ma - la ei
kan - sa Ju - ma - laa. Vie - lä vei - saa väs - tä - räk - ki ker - ran kun - ni - ak - si
ris - ti si - ni - nen. Se on kal - lein aar - re i - sän - maam - me, merk - ki Ku - nin -

hyl - kää, sii - hen luo - ta vaan. Ve - si vir - taa al - la rou - ta -
Her - ran, vir - ren i - ha - nan. Ja se lau - laa lail - la lei - jo -
kaam - me, liit - to i - kui - nen. Nou-se sal - koon toi - vo sy - dän -

hyl - kää, sii - hen luo - ta vaan. Ve - si vir - taa al - la
Her - ran, vir - ren i - ha - nan. Ja se lau - laa lail - la
kaam - me, liit - to i - kui - nen. Nou-se sal - koon toi - vo

maan. Ve - si vir - taa al - la rou - ta - maan.
nan. Ja se lau - laa lail - la lei - jo - nan.
ten, nou - se sal - koon ris - ti Jee - suk - sen.

rou - ta - maan. Ve - si vir - taa al - la rou - ta - maan.
lei - jo - nan. Ja se lau - laa lail - la lei - jo - nan.
sy - dän - ten, nou - se sal - koon ris - ti Jee - suk - sen.

Tämä taivas, tämä maa

Jukka Kuoppamäki
sov. H. Solala

8

1. Tääl on pel - loik - si kuo - kit - tu soi - ta, tääl - lä
pit - kät on an - ka - rat tääl - lä, pel - lot
lah - jak - si saa - tu on voi - maa, jos - ta

3

kor - pi - a rai - vat-tu on. Tä-tä kan - saa ei vas - tuk-set
peit - te-lee han - ki ja jää. Töi-tä teh - tä - vä on jo - ka
muu - al - la puu - tet-ta on. Jo-ka Suo - me - a köy - häk - si

6

voi - ta, se on sit - ke - ä, tai - pu-ma - ton. Ai - na
sääl - lä, vaik-ka kyl - mää-kin ois, pi-me - ää. Ke-vään
soi - maa, si - su sil - le on tun - te-ma - ton. Vaik-ka

9

uu - des-taan kyn - tää ja kyl - vää se maan, pis-tää pet - tu - a lei - pään jos
tul - len kun au - rin-ko yön a - lis-taa, sil-loin ver - so-vat ruo - hot ja
tai - pui - si, tai - tu ei kui - ten - kaan, ka-ta - jais - ta se on, ja se

12

tar - vi-taan. Kun-nes ker - ranssen uu - ras-tus palk - kan-sa saa, sa-don
 kuk - kii maa. Sil-loin poh - jo-lan val - ke-at yöt lu-mo-aa, va-lon
 kes - tää vaan. Ki-ven har - ma-jan kaut - ta se tien puh-kai-see, a - jat

15

kul - tai-sen kan - taa maa. Tä-mä tai - vas, tä-mä
 voi - mi - a ih - mi-nen saa.
 vai - ke - at - kin hal - lit - see.

Tä-mä tai - vas,

18

maa, sil-lä ar - vo-a on py-sy - vää. Tä-mä tai - vas, tä-mä

tä-mä maa, sil-lä ar - vo-a on py-sy-vää. Tä-mä tai - vas,

22

maa, su-ku - pol - vel-ta toi - sel-le jää. 1. -2. 3.
 2. Tal - vet jää.
 3. Syn-nyin-

tä-mä maa, su-ku-pol - vel-le jää jää.

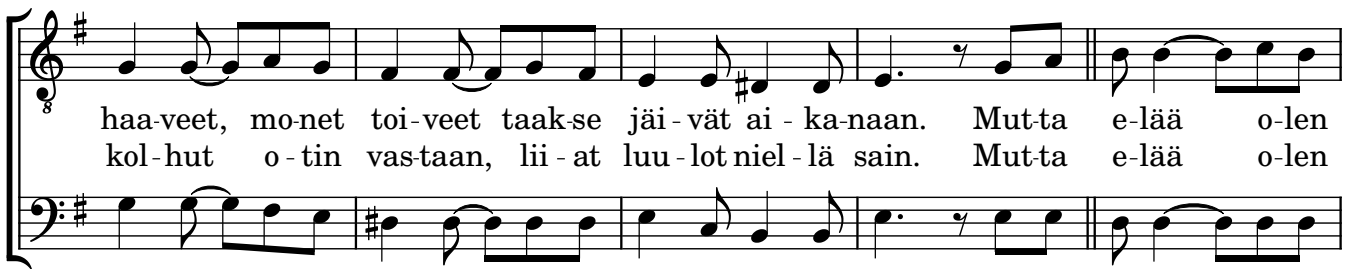
Olen saanut elää

Vexi Salmi

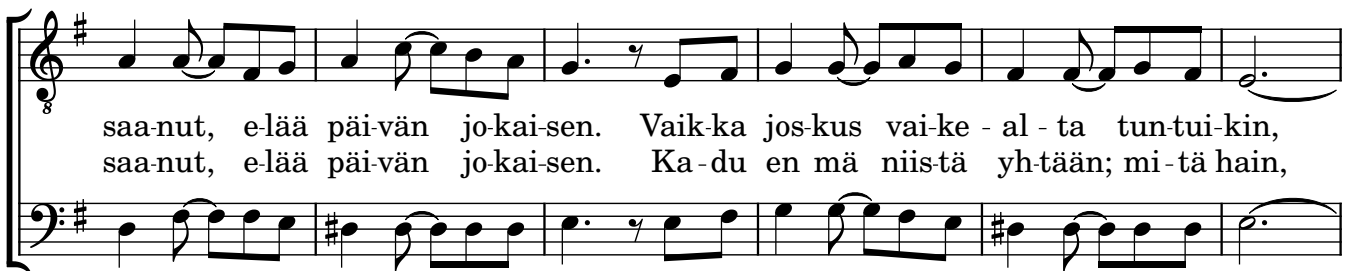
M. Wickén-I. Forsman
sov. H. Solala

O-len käy - nyt o-man tie - ni, po-lun pit - kän, mut - kik-kaan. Mo-net
Hi-oi ai - ka mo-net sär - mät, vuo-det muok-kas luon-net-tain. Mo-net

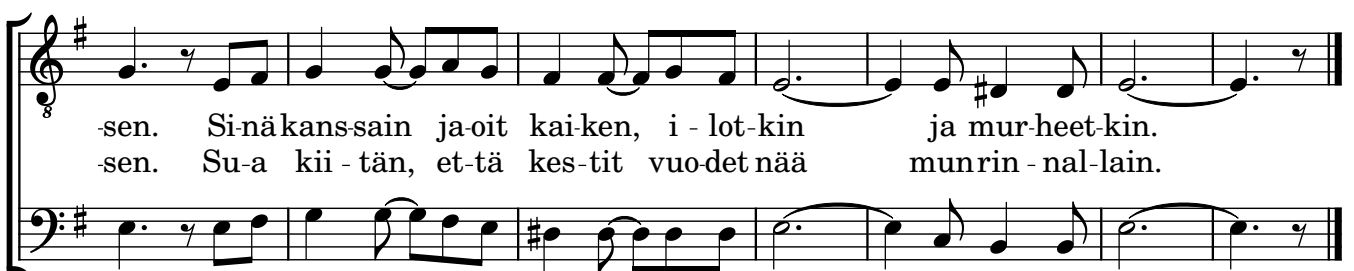
haa-veet, mo-net toi-veet taak-se jäi-vät ai - ka-naan. Mutta e-lää o-len
kol-hut o-tin vastaan, lii-at luu-lot niel-lä sain. Mutta e-lää o-len

saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-sen. Vaik-ka jos-kus vai-ke - al - ta tun-tui-kin,
saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-sen. Ka-du en mä niistä yh-tään; mi-tä hain,

mä sel - vi - sin. Sil-lä e-lää o-len saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-
sen myös-kin sain. Mut-ta e-lää o-len saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-

-sen. Si-nä kans-sain ja-oit kai-ken, i - lot-kin ja mur-heet-kin.
-sen. Su-a kii - tän, et-tä kes-tit vuo-det nää munrin - nal-lain.

Mun sydämeni tänne jää

Veikko Samuli

sov. H. Solala

Juha Vainio

1. Mun sy-dä-me-ni tän-ne jää, kun ai-ka on munmen-nä pois. Syys - tuu-li vaan soi
sy-dä-me-ni tän-ne jää, se lä-hel-lä - si ai-na on. Sen ta-voi-tat, jos

1. Mun uuu - uuu - uuu - Syys - tuu-li vaan soi
uuu - uuu - uuu - Sen ta-voi-tat, jos

lau - lu - aan, kuin kai-ken tie - tää vois. Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää
ha - lu - at, vaik maa ois lau - lu - ton. Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää

lau - lu - aan kuin kai-ken tie - tää vois. Mun uuu - - uuu -
ha - lu - at, vaik maa ois lau - lu - ton. Mun uuu - - uuu -

te-rään ku-kan kuih-tu - neen, kun it - se saanvain vii-väh - tää ke-sä - il-taanvii - mei -
ai - na a - suin-pai - kal - leen, vaik it - se saanvain vii-väh - tää ke-sä - il-taanvii - mei -

uuu - uuu - ke-sä - il-taanvii - mei -
uuu - uuu - ke-sä - il-taanvii - mei -

seen. Kun men-nyt oon, niin kuu - let vain kuis-keen ran - ta - mai - nin - gin. Jos
seen. Sä ke-väännäät taas ker - ran ja kuu - let lau - lun lin - tu - jen. Jos

seen. seen.

To Coda 1. 2. 5 *D.S. senza rep al Coda*

us - kot e - nem-män kuin luu - let, sii-nä sua ter - veh - din. Sä
 her - kis - tyt ees het-ken ver - ran, siHoin ym - mär - rät sen: 2. Mun

sen: Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää, se lä - hel - lä - si ai - na
 Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää, se

on. Sen ta - voi - tat, jos ha - lu - at, vaik maa - ois lau - lu - ton. Mun
 lä - hel - lä - si ai - na on. jos ha - lu - at, vaik maa - ois lau - lu - ton.

sy - dä - me - ni tän - ne jää ai - na a - suin - pai - kal - leen, vaik
 Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää ai - na a - suin - pai - kal -

it - se saan vain vii - väh - tää ke - sä - il - taan vii - mei - seen.
 leen, vii - väh - tää ke - sä - il - taan vii - mei - seen.